

”



HEINRICH TIMMEREVERS
DRJEŽDŽANSKO-MIŠNJANSKI BISKOP

Pastyrské slovo k jutrownemu pokutnemu časej 2025

*Wone ma so na wšěch njedželnych (předwječornych) kemšach 1. póstnjeje njedzele
(zawrjenski čas!)
dospołnje město předowanja předčitać.*

Lube sotry a lubi bratřa,

w tutym Swjatym lěće lěpje prajene: lube a lubi putnicy. Bamž Franciskus je w Božej nocy Swjate wrota Pětroweje cyrkwje wotewrěł a nas wosrjedź časa mnohotnych krizow a njewěstosćow přeprośył, „putnicy nadźije“ być.

Přiznawam: To je lóšo prajene hač činjene.

1. Na biskopstwo pohladać.

W našim biskopstwje dožiwjamy tuchwilu najwjetšu fazu přewróta po měrliwej rewoluciji. Postupowaca sekularizacija, pozhubjowaca so dowěra padow znjewužiwanja dla a spad financelnych přiražkow ze zapadoněmskich diecezow nas njesměrnje jara wužadaja. W zašłych dźesać lětach je něhdźe 14.000 wěriwych našeho biskopstwa z cyrkwje wustupiło – to wučinja něhdźe 10 procentow.

Naš strategijowy proces wužaduje sej wot nas hladajo na wobmjezowane resursy bolostne rozsudy. Někotre su wězo tež njezrozumliwe: změny kaž zawrjenje respektiwne džělnje přestrukturowanje poradźowarnje za mandźelstwa, swójby a powšitkowne prašenja, pomjeńšenje personala na wšelakich runinach abo nowa koncepcija Smochčanskeho kubłanišća swjateho Bena. Njesemy tute změny w dźakownosći za to, štož smy měli, a wobžarujemy něštožkuli, štož so tak dale wjesć njehodźi.

Pohladjamy na pastoralny personal: Aktualnje mamy w biskopstwje wjace hač 100 měšnikow, 11 diakonow a 40 wosadnych referentkow a referentow w aktiwnej službje.

Hdyž wšitcy měšnicy hač do swojeho 70. žiwjenskeho lěta w službje wostanu a kóžde lěto měšnisku swjeciznu změjemy, budže w lěće 2040 w našim biskopstwje něhdže 30 měšnikow skutkować. K tomu přińdže něhdže 30 žonow a muži w službje jako wosadne referentki a wosadni referenća, jeli so kóžde druhe lěto něchtó pósłać da. Móžeš wotwidžeć, zo hladajo na chorosć abo wotchad ze služby tute ličby daloko do lěta 2040 docpějemy. Hižo nětko začuwamy njedostatk: Njemóžemy hižo wšitke swobodne městna w našich 37 wosadach wobsadzić. Mi su w tym zwisku hižo wjackróć prajili: „*Biskopstwo jědže na scěnu.*“

Tole wšo mje jara jima a myslu sej, zo tež mnozy z Was w cyrkwi, towaršnosći a tež we wosobinskim žiwjenju łamki a njewěstosće dožiwjeja.

Wosrjedź tohole wostróznjenja nam bamž Franciskus přiwoła: „*Budźće putnicy nadźije!*“

2. Jako putnicy nadźije hladać.

Bamž Franciskus wopisuje nadźiju takle: „*Wšitcy so nadźijeja. We wutrobje kóždeho čłowjeka je nadźija jako přeće a wočakowanje dobreho žiwa, byrnjež njewědźa, što jutře budže.*“ (bamž Franciskus, Spes non confundit 1, bula k Swjatemu lětu 2025)

Nadźija njeje potajkim ani dospołna wěstosć ani njerealistiska utopija, kotrejež dopjelnjenje by ryzy připad był. Nadźija leži mjez tym. Wona wupřestrěwa so za dobrym přichodom a žiwi so z dotalneho nazhonjenja dobreho; skrótko: z toho, štož nam Bóh dari.

Bamž z toho wotwodźuje: „*Dyrbimy tuž na dobro na swěće džiwać, čehož je wjele, zo njebychmy spytowanju podleželi, zło a namóc za přemócněj měć.*“ (Spes non confundit 7) Myslu sej, zo su w tym tuchwilu mnozy spytowani. Dyrbimy so rozsudzić, wědomje na to dobre hladać. Što nam při tym pomha? Měnju, zo móže nas nastajenje putnika dale wjesć. Łaćonski wuraz za „*putnikować*“ rěka „*peregrinatio*“ a pochadza wot „*per agrum*“, štož woznamjenja „*zwonka kraja być*“, potajkim w cuzbje być. Wjele aktualnych změnow zdadza so nam cuze a njedobrowólne. Tola putnik chce je po puću wědomje zetkać, kaž nas bamž Franciskus dopomina: „*Na puć so podać, je typiske za tych, kotřiž za zmysłom žiwjenja pytać počnu.*“ Putnikować „*k tomu jara přinošuje, sej hódnotu čišiny, napinanja a koncentrowanja na bytostne znowa wotkryć.*“ (Spes non confundit 5). Takle zdobyty wotstawk jara pomha, za njeposřednim hladać, něštožkuli znowa w swojej hódnoće a jeho wuznamje posudžować a nadźiju čerpać.

Pozbudźuju Was: Zabjerće nutřkowe nastajenje putnika. Dźiće, je-li móžno, z tymle nastajenjom tež sami džěl puća! Wosebje witamy Was na našich putniskich městnach w Drježdźanach, Budyšinje, Róžeńće a Wechselburgu. Putnikujće sami, ze swójbu, w skupinach abo jako wosada – wšojedne hač na něšto hodžin, džen abo dlěje, sće wočakowani.

3. Z „jutrownymaj wočomaj“ hladać.

Putnik nadźije być woznamjenja, so po puću znowa z wěstosću napjelnić dać: Bóh měni derje z nami.

Snadž so na putniskim puću tež wosobinsce prašeće: Sym tak žiwy, kaž je sej Bóh to w swojim dobrym planje za mnje myslil? Nimo wšeho dobreho so nam tež wuwědomja, što je hišće njedospołne. Sakrament wujednanja skići wosebje w Swjatym léće móžnosć, wodawanje nazhonić – samo za to, štož njemóžemy hižo narunać – a znowa započec.

Runje naše putniske a wotpuskne cyrkwje přeprašuju, Božu miłosć w tutym sakramenće přijec.

Kak derje, zo móžemy tak swoje wobmjezowanja jako městnosće přeměnenja nazhonić. Z „jutrownymaj wočomaj“ – po wuprajenju njeboh biskopa Klause Hemmerle – hladamy na wulki pjatk a na jutry, widźimy smjerc a zrowastanjenje hromadže. Biskop Hemmerle to takle formuluje:

*„Přeju nam jutrowne woči,
kiž w smjerći hač k žiwjenju widža,
we winje hač k wodawanju,
w džělenju hač k jednoće,
w ranach hač k hojenju.
Přeju nam jutrowne woči,
kotrež w čłowjeku hač k Bohu,
w Bohu hač k čłowjekej,
w JA hač k TY
widžeć zamóža.“*

Hdyž takle hladam, namakam w našim biskopstwje najebać mnoho, štož je skónčene, tež nowe započatki. Widžu njesměrny angažement mnohich čestnohamtsce skutkowacych, kiž su bytostne džěle pastoralki přewzali a swoje byće jako křćeni a firmowani wuwijawa

– tež w rozdžělnych radach we wosadach; widžu pastoralne projekty hromadu rosćacych wosadow, kiž ludži hromadu wjedu a zahorjeja; widžu nowe a stare služby w liturgiji, ale tež w duchownym přewodženju; dopominam so na wjace hač 700 ministrantkow a ministrantow a jich přewodzerki a přewodzerjow na jězbje 2024 do Roma; widžu drohotne móžnosće zhromadneho skutkowanja karitatiwnych službow za čłowjeka; widžu přiběracu ličbu tych, kiž chcedža so ze stajnym diakonom stać; widžu lětsa wjace hač 40 dorosćenych, kotřiž chcedža so wukřčić dać a při kotrychž móžemy Bohu při skutkowanju prosće přihladować; widžu w našich cyrkwinskih ławkach rosćace ličby na křesćanach ze swětoweje cyrkwe sedžeć; widžu wjele angažowanych wuknjacych a wučacych na našich šulach; widžu, zo dušepastyrki a dušepastyrjo w chorownjach, w jastwach a pola policije, kotřiž čłowjekam hódnje słuža, a zo so tale služba hódnoći; sym do wólbow zaměrne zasadžowanje za čłowječu dostojnosť, lubosć k blišemu, lubosć a zwjazanosć na wědomje brať; widžu nic naposledk horliwych duchownych, diakonow, wosadne referentki a wosadnych referentow a křesćanow w rjadniskich zhromadženstwach. Mamy wjele přičiny so nadźijeć.

Lube sotry a lubi bratřa, njejeđžemy na scěnu. Słowa eucharistiskeje modlitwy rěča mi z wutroby: „*Njewopuščiš nas ženje po puću, ale wostawaš z nami. Něhdy sy swój lud Israel ze sylnej ruku přez samotnu pusćinu wjedł. Džensa wjedžeš swoju putnikowacu cyrkej z mocu Ducha Swjateho. Rubaš jej puć přez naš čas do wěčneje radosće Twojeho kralestwa.*“ (eucharistiska modlitwa za wosebite naležnosće, Bóh wjedže cyrkej). Prajmy w tutej wěstosći tež swoje „haj“ za puć Boži z nami. Wědomje a wosobinsce so rozsudžimy, perspektiwy nadźije pytać a dopuščić. Wotwobroćmy so wot „njewěry“, zo steji cyrkej a naša wěra na kóncu. Budžmy wjele bóle jako putnicy nadźije žiwi a angažowani sobupućowarjo w cyrkwi, kotraž wě: Wona sama je tež „*po puću*“. 40 dnjow do jutrow su zawěsće dobry čas za to.

K tomu požohnuj Was, wšěch z Wami zwjazanych ludži, naš cyły kraj a wšitkich ludži, kotřiž tule bydla, Bóh + Wótc a + Syn a + Duch Swjaty. Amen.

Drježdžany, k přenjeje póstnej njeđželi 2025



Drježdžansko-Mišnjanski biskop